

Opinia
Prezesa Agencji Oceny Technologii Medycznych
nr 53/2010 z dnia [REDAKTOWANE]
o projekcie programu zdrowotnego
„Program profilaktyki wad postawy u dzieci”

Po zapoznaniu się z opinią Rady Konsultacyjnej wyrażam negatywną opinię o projekcie programu zdrowotnego „Program profilaktyki wad postawy u dzieci” przedłożonym przez miasto [REDAKTOWANE].

W projekcie programu założono wykonywanie badań ortopedycznych według „Protokołu badania wad postawy”, który to protokół nie został dołączony do projektu. Nie można zatem stwierdzić jednoznacznie, jakie badania wykonywane będą w ramach diagnostyki objętej projektem programu.

Stwierdzono, że istnieje duża zmienność częstości rozpoznawania wad postawy i ocena kliniczna ma bardzo niską specyficzność, wynoszącą około 5%, co w praktyce oznacza, że u ogromnej większości osób z rozpoznanymi w ten sposób wadami ma niepotrzebnie stosuje się dalszą diagnostykę. Obiektywne metody diagnostyczne poprawiają specyficzność rozpoznania, ale ich wartość jest nadal nieudowodniona. Podobnie nieudowodniona jest wartość standardowego postępowania leczniczego polegającego na wykonywaniu ćwiczeń.

Badania przesiewowe w kierunku wad postawy znajdują się w wykazie świadczeń gwarantowanych udzielanych przez pielęgniarki lub higienistki szkolne w środowisku nauczania i wychowania oraz lekarzy podstawowej opieki zdrowotnej w ramach porad patronażowych oraz badań bilansowych, w tym badań przesiewowych. Działania samorządu pokrywałyby się więc częściowo ze świadczeniami finansowanych przez Narodowy Fundusz Zdrowia (NFZ).

Przyjęte cele programu, tj. ograniczanie wad postawy i korygowanie wad już zdiagnozowanych, nie są zbieżne z planowanymi działaniami. W projekcie opisano jedynie (poza działaniami edukacyjnymi) badania diagnozujące wady postawy, natomiast brak informacji na temat organizacji i finansowania działań z zakresu korygowania wad już zdiagnozowanych. Osoby skierowane na gimnastykę korekcyjną, pływanie, czy inną terapię korygującą wady postawy, mogą mieć trudności z finansowaniem tych działań.

Ponadto, przyjęte wskaźniki monitorowania programu zapewniają jedynie ocenę zapadalności na wady postawy, a nie monitorowanie spełnienia celu programu, jakim jest ograniczenie wad postawy w populacji dzieci z terenu [REDAKTOWANE].

Uważam, że należałoby zwrócić większą uwagę na aspekty informacyjne dotyczące wad postawy oraz na działania mające na celu zwiększenie aktywności fizycznej dzieci i młodzieży.

